

Z přátelských kruhů

ST. PAUL, Neb., 24. dubna. — Ct. red. Prosim za uveřejnění těchto několik řádků z našeho okolí. Minulý týden dostal jsem z vědoucí tří mládeže na západ od městečka Farwell, a sice k panu Zuntichovi. U p. Zunticha sešel jsem se zvláštní shodou okolností s p. Matějem Mrkvičkou z Farwell, horlivým to příznivcem Pokroku Západu. Pan Mrkvička mě laskavě vybil, abych též navštívil jeho obydlí, a netřeba snad ani po dotýkání, že jsem žádosti jeho ochotně vyhověl. Hospodářství páně Mrkvičkovy velmi se líbilo. Vystal na pole 5 oráčů, každého se třemi koňmi, za nimiž se to zajisté pěkně černá. Pan Mrkvička sám pro zábavu krmí asi 25 kusů hovězňobohyby a na káru prasat. Zůstal jsem u p. Mrkvičky do rána a za hovoru si milý hostitel vzpomněl, že by měl předplatit na "Pok. Záp." svému bratru do Čech, což také učinil. Dal mi \$2.50, totiž \$1.50 na časopis pro bratra do Čech a \$1.00 na předplatné pro sebe. Adresa na p. bratra jeho v Čechách zní: Jan Mrkvička, Nezdn, pošta Ledč, Čechy. Při tom též pan Mrkvička žádá bratra Jana, aby zasílal občas za mne několik řádek, tak aby se dozvěděl ze svého rodného kraje nějaké novinky. Letošního roku se zde mnoho stává, tak že zedníci a tesaři mají dost práce. Minulý týden započal p. Zuntich se stavbou domu v rozměrech 30x28 stopách a stavbu bude řídit kontr. pan Soř. Pan Jan Horký z Farwell též přistavěl jednu světnici v rozměrech 20x16 stopách a teď by bylo ještě třeba, aby pan Horký světnici tu si zabezpečil, aby snad náhodou blesk do ní neudělal. Pár soudecků by to spravilo. Také pan Jakub Ševčík staví si krásnou rezidenci, v kteréž hodlá se svou věrnou družkou trávit spokojeně stará svá léta. Přejeme ze srdce panu Ševčíkovi a váženě jeho choti, aby se jim dobře vedlo v tomto novém obydlí.—Těž se musím zmínit o počasí. Březen byl dosti teplý a suchý, duben nám přinesl chladno a i sněh a co toto přišlo, krásně nám přišlo. Pšenice ozimní jsou ve stavu výborném a už po mnoho let nebyly tak pěkné. Po kukurici pak bude mluvit už mnoho lidí zřáno. Ceny obilí jsou dosti uspokojivé. Pšenice platí 85c bašl, korna 34c, oves 24c, prasata \$4.85 sto liber. Také s vámi musím sdělit, že se pan Jakub Vincik rychle pozdravuje a jak jsem slyšel, dáf se mu lépe.—S pěkným pozdravem čtenářům tohoto listu trvám v účtě
Albert Ambrož.

ATKINSON, Neb., 21. dubna. Milý "Pok. Záp."! Zase uplynulo něco vody tím našim suchým potokem, co žádný dopis odtud z Atkinson ani z okolí jsem v "Pok. Záp." nečetl. Buď se tím starým už třese ruka, aneb snad ti mladí neumějí psát. Tomu poslednějším ale nevěřím, neboť vím dobře, že alespoň některý z nich psát dovede, a proto se domnívám, že jim nejspíše zamrzl letos inkoust. Musím vám tedy psát sám. Měl jsem tu hodně zimy a ještě více mokra, tak že doposud nemůže se vstoupit do pole. Obilí tu hezky platí, ale co je to platno, když velká většina rolníků musí kupovat, poněvadž na veliké rozložení potloučly úrodu kroupy. Ale proto práce není tak zlá, jak je vidět na našich třech saloonech. Ve dvou jsou Čechi, a sice v jednom jako pomašák jest p. Ant. Tomšik, v druhém pak hospodář sám majetník

p. F. Průša. Když se tam tak někdy staří my granátolci sejdeme, tu se už nějaká ta skienka vypráví a jestliže snad zrovna nešmakuje, tu jen připomenou: "Hoši, pan Anton Zelený má znamenité uzenky a vuřty, jáku, znamenité, já je jedl hned loni ve Spencer." A to v okamžiku dodá chuti na pivo. Ale ne pak abyste si snad myslili, že snad pan Anton výrobky své hodně opepřil a osolil! To nikoliv! On je má, jak se říká, "akorát". Rozumíte pan Zelený svému řemeslu výborně a až budeme mít potom tlustou kravičku neb jalovičku, aneb i třeba prasátko, opětně mu je prodáme. V obchodech máme také české klerky a tak je město hnedle české, ale spousta zde Čech bez té angličtiny obejde a i ti Angličané hledí, aby se s Čechem pokud možná smlouvali. Máme cementové chodníky, telefon v městě a nebude dlouho trvat, že ho budeme mít zavedený až do sněh, asi 20 mil jihozápadně od města a od 15. dubna denní svobodnou dodávku pošty. Nu tak, milí sousedé, není tak zle, alespoň to jest o hodně lepší než to bylo před 20 lety. Jen se pokusme o to, abychom si ty české obchodníky udrželi a abychom zejména p. A. Zelenému všechny ty klobásky sněžili a to teplé ještě, zrovna z kotle. Ať dělá i třeba až do strhání, pak by aspoň musel kápnout božskou, že ti Atkinsonáci jsou přece jen chlapičci. Dnes ale a zítra jest půst a proto si můžete u p. Antona koupit nějakou rybu, má je také. A poněvadž uncová postní rybka potřebuje při nejmenším půl pajatu moku, aby mohla plavat, zajděte si naproti k panu Průšovi a ten die oka již odhadne, kolik máte vypít. Máte-li pak dlouho chvilí, zahrajte si tam kulečník, karty neb kostky a čas vám rychle uteče. Prozatím zůstávám váš
Západák.

PLATTSMOUTH, Neb., 25. dubna. — Ct. red. Já nřepřesný dávný odběratel "Pok. Záp." musím vás dnes obtěžovat několika řádky z našeho města Platts-mouth. Včera večer jsme se museli rozloučit s váženou rodinou našeho úrodovce p. Fr. Vitamváse. Vím, že budeme všichni ztráty rodiny té žetel po dlouhý čas, neboť jakmile začala vrána někde obletovat, již se tam vyskytla paní Vitamvásová se svou taškou a přinesla s sebou hned roliberného kluka. Já a Franta učili jsme se pospolu hudbě asi před 25 roky a co nás tehdy náš mistr nenaučil, to dosud ještě neumíme. A proto také pan Vitamvās otevře hostinec v Bruno, Neb., a doufáme, že se dodělá zdaru, jehož mu všichni srdečně přejeme a zároveň vyzýváme všechny krajanly, kteří městečko Bruno navštíví, aby nezapomněli na našeho Frantu. Na konec přeji vážené rodině Vitamvásové ze srdce všeho zdaru. S přátelským pozdravem váš
Eduard Donat.

DODGE, Neb., 20. dubna. — Ct. red. Když čtu dopisy v Pokroku, vždycky mne zajímají nejvíce rozhovory hospodářů a rolníků mezi sebou. Prospědnictvím novin dovíme se ledačeho a čtením časopisů takových může mnohý sobě poučení a příklad vzít. V posledním čísle píše se, i mluví, mnoho o jihozápadním Texasu a nejvíce o krajině kol Corpus Christi, kde se velká česká osada nyní zakládá. Pílně sleduji dopisy, které se o té krajině píší, a ještě jsem nenašel jeden, který by proti té krajině psal něco špatného; a

nejen dopisy, ale i ústně s každým je mně mílo si pohovotit, kdo v tom útulném koutku jednou byl, na svoje oči se přesvědčil, co tam roste a na svoje uši slyšel, co tamní obyvatelé o kraji tom doznávají. Poslouchal bych celý den, kdyby času k tomu bylo, vyprávění o výletech do krajiny té, neboť každý má svůj náhled o tom pozemku. Abych psal, co tam roste, bylo již vše dopodrobna vypsané, zvláště pan Frank Svoboda z Omaha dobe psal o hospodářství tamním, a já mohu jenom dosvědčit, že je to skutečná pravda, co se až dosud psalo. Byl jsem tam v lednu letošního roku s p. Papouškem z Dodge a jinými krajanly ještě odjinud, celkem nás bylo asi 14, podívat se na krajinu tu. Zajistě, že když se do svých domovů navrátili a pak ty ukruté zimy přišly, že si přáli, jako já sám, kdyby mohli tak zůstat v kraji s tím krásným jarem pod nebem. Mnohý říká, že je tam krásně jen v zimě, ale to říká jen takový, který jakživ tam nebyl a kdo ví jestli vůbec kde, a povídá jen, co se asi sám domnívá. Rozumí se samo sebou, že ještě jemu podobný obyčejně přitakává. Nám se tam líbilo v zimě, a jiní, co tam byli v létě, tak si nemohli vynachvílit, jak tam bylo krásně. Když my jsme tam byli, byla u nás na severu zima 25 stupňů pod nulou, a v Corpus Christi měli tak mírnou povětrnost, že růže a květiny byly v květu venku v zahradě a v polích bujely různé zeleniny, nejvíce zelí. Pak ten svěží vzduch, jaký my v Nebrasce málokdy máme, se mně zamlouval. Jak to bylo v lednu, my spali při otevřených oknech, a jen pod lehkými při krývkami, ráno pak nejdříve spěchali jsme k zálivu, abychom se dost a dost nadýchali vzduchu tak příjemného. Jestli si někdo přeje za málo peněz hodně, a daleko se podívat, nemůže lepší příležitost mít, jako nyní, když dráha Rock Island poskytuje tak levné jízdny. Každému pro zkušenost to stojí za to se tam podívat, kdyby až nekupoval a kdo je na rentu a chtěl by si pomoci ku svému domovu lehčí než v Nebrasce, aneb v jiných severních státech, kde pozemek je již vysoké ceny, mohou směle ten kraj každému odporučit. Kdo je trochu prozíravý, tak po zná výhody, jakých poskytuje mu krajina tamnější. Porovnejme ku příkladu nynější dobu, může-li si člověk, který na farmě jen za měsíční mzdu dělá, myslet na svůj vlastní domov a zřízení svého hospodářství? Jde-li na rentu, tak aby měl jenom do začátku tisíc dolarů na zakoupení koní, nářadí a semene; krmění musí si pak taktéž zaopatřit na půl roku ku předu. Tak když si jen to nejnanejší člověk zaopatří, peníze jsou pryč, jsou uloženy jako v sázce a přijde-li neúroda, bývají mnozí začátečníci spokojeni, jen když tak tak proklouznou a ten rent si zaplatí (protože je dost velký) a za to namáhání a starosti jsou rádi, že se při tom obešli bez dluhu. Ještě by to ušlo, kdyby byla léta, jako jsou nyní po delší dobu, ale je-li neúroda, je jeden hotov se všim. Když člověk vlastní svých několik akrů, je to přece lepší než být na špatné renty; co si udělá, to má a to mu také z farmy neutěče, ale je-li v nájmě—za dva roky aby se stěhoval jinam, měli co připraveno napřed, musí vše nechat a nic z toho jiného nemá, jen to, co se nadělá. Nemusí se žádný divit, proč farmy, které jsou po léta rentovány, jsou spustlé a plevelem zarostlé, nebo že nejsou v takovém pořádku, jako je mají ti, kteří vlastní farmu sami a jsou na ní usazení. Oni se stěhovat nemusí a jsou-li dbalí, pořádná věc jim vydrží jednou pro vždy, aby se tak oprávně fělo. Často si tak vzpomínám, jak je to zvláštní, že my zde na severu jsme jen samé

"hurry up", čas nedá se hnedle k ničemu, honem aby bylo vše co nejdříve hotovo a práce musí jít jako stroj. Letní čas nám uteče jako voda a ta zpropadlá zima zase nás obtěžuje; co se za léto nalopotíme jen pro těch pár zimních měsíců. Když máme léto celý rok, práce se snáze rozdělí, a nemusí být takový spěch. Ovšem každému se jinak líbí a mnohý též řekne, že si v zimě alespoň odpocívá. Já ale v té zimě žádoj odpocívání nevidím, když musí jeden dělat, ať je hezky aneb osklivo, ať se chumelí anebo mrzne až do uší páli. Často se ptají někdejší, co pořád děláme? Já se navozil sena v zimě víc než v létě, huň se často vyvážil, korna se drti a tak my vždy máme práce právě tolik jako v létě. Nijak proti tomu nebrojím, ale myslím, že jsem zimy již užil dost.

Proto doufám příští zimu strávit v podněbí mírnějším než jaké máme v Nebrasce. Prozatím končím se srdečným pozdravem na všechny čtenáře a hospodáře.
Frank Horák.

WESTON, Neb., 28. dubna. — Ct. red. Dnes jest již pátý den, co není možno venku pracovat, a tu jest dosti času, aby páni dopisovatelé konati mohli svou povinnost. Pan Josef Svoboda z Kansas se obává, že nebude po mně nikoho, kdo by z našeho okolí dopisoval. Než buďte ujistěn, ct. pane Svobodo, že se zase objeví nějaký dopisovatel, ač dopisování není právě věcí snadnou a vědeckou, neboť dopisovatel často pobouří proti sobě nepřátele, čehož jsem i já sám zažil v plné míře. Všem lidem se nelze zachovat, toť všeobecně uznávaná pravda. Je-li dopisovatel katolík, nelíbí se a je-li svobodomyslný, tím hůře, protože si mnozí myslí, jestliže někdo nevěří, že vůbec není člověkem. Člověka však se zlatou mluvou a srdcem vepřovým chraň nás ruský car. K dopisování musí být hodná porce trpělivosti a dobré vůle, vše pak žádá nějakou fortel. Tu si mimovolně připomínám slova svého mistra, jenž často mě kárával: "Když tomu, troupe, nerozumíš a říci si také nedáš!" Tak tomu bylo jest a bude, dokud lid nepozná sebe a své chyby. Nynější doba jest velice kritická. Pýcha, nesvor-nost a neláska nedají se sjednotit a pak i ta politika a ti falešní zrádcové každý vzduchu dobrou snahu. Příklad kdysi učený jeden muž jistému národním škónci: "Můžeš klamat všechny lid po nějaký čas, můžeš klamat část lidu po celý čas, avšak nemůžeš klamat všechny lid po všechen čas." Zapamatuj si, milý čtenáři, pravdivá slova tato. Významná doba naše moc pokročila nahoru, musí však klesnouti opět dolů a pád její bude větší než její pýcha.

Dále se mne pan Svoboda táže, jak se mám. Děkuji za optání. Abych se chlubil, že se mám dobře, to nemohu. Pinační prostředky sice by dovolovaly, že bych mohl být ještě tušší, ale jiná věc tomu již nedovolí. Již ztrácím na váze a ztratit jsem už 10 liber, tak že vážím teď již pouze 290 liber. Žena jest již pátý rok nemocna. Pět lékařů měla, stálo mě to peníze, ale pořáde jest s ní hůř a hůř. Kdo ví, co to je, posoudí, jak mi je. A děti? Ty plní příkázání—a jest takových, zvláště zde v Americe, jež příkázání to přísně zachovávají—"opustíš otce svého a matku svou a přidržíš se manželky své" atd. Jest to pak smutně hledat pomoci u cizích lidí a člověk se musí jen zlobit. A jak to přijde protiv-ně rodičům, kteří z bídy pomohli dětem svým do dobrého postavení! Inu, jakou měrou můžete, takou vám bude odměněno. K tomu mám ještě pravou ruku k práci neschopnou, tak že se jen stěží obleču. Stále se mi to louí, když mi pes popláhal koně. Lékaři pak plat vzali, ale o správu ruky se

nepostarali. Vinník pak jest chra-něna tím, že nic nemá a zákon mu neporadí škodu nahradit. Zákon tu platí jen pro ty, kteří něco mají. Když by se chudému stalo křiv-da, tu vinník, má-li majetek, musí mu dáti, co on chce, vdeže ma-jetník se musí spokojit tím, že vinník ničeho nemá a musí si nechat škodu líbit. Inu, svět jest už takový. Kde jsou peníze, tam se zákon plní, třeba nepravě. Právníci se dohodnou, pak láteří, dupají, oči k nebi obrací a spravedlnost plá-če. O té spravedlnosti uvedu ještě tento případ: Ondyno tři právníci soudili jednoho trampa, že ukradl hodinky. Než tramp ku všem otáz-kám kladeným jen se usmíval. Nic jim to nespomohlo a když byl tramp venku, pravil: "Já jsem již oblaší jiní chlapičky než jsou w... báby". Okresu způsobili na \$300 útrat a za to se jim tramp ještě vysmál. Oaehdy mě častoval a ptal se mne, proč jsem se též při soudu smál. Inu, tēm hloupým otázkám. V účtě Jos. Kastl.

Lékař v Číně.

Číňané jsou národem podivným a výstředním v mnoha ohledech, a význačně původními ve svých metodách a praxích. Dějiny ukazují, že umění a vědy kvetly v "řiti květů" před tisíci lety, kdy národové evropští vstoupili v polo-barbarské temnotě. Číňan koná věci způsobem, jenž se nám zdá převráceným a zdá se, že v mnohem ohledu při konání věci přirozený pořádek převracuje. Tak na příklad čínský tesař vždy táhne hoblík k sobě místo ku předu, jak je našim zvykem. Lékař v Číně dostane placeno od svých pacientů, dokud jsou zdraví, ale jakmile onemocní, plat jeho přestává. Tento způsob, ač rozhodně nový, není bez dobrých stránek a ukazuje vrozenou chytrost synů Confuciových. U čínského lékaře nemoc jeho pacienta znamená škodu, kdežto u našich lékařů a die našeho způsobu, stane se zdro-jem výděliku. V každém případě však zavolaání lékaře stojí peníze. Pí. Marie Kramolišová z čísla 1711 Pulice, South Omaha, Neb., praví: Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill. Ct. pane: "Vaše Hoboko je našim jediným lékařem. Mám sedm dětí, a když některé z nich onemocní, vyhlídím je hned Hobokem. Nemohli bychom býti bez něho."

Dra. Petra Hoboko přestalo býti pokusem více než před sto lety. Doba ještě více jeho záslu-hy vyzkoušelá. Zařídilo se jako domácí lék v tisících domovech, až do čtvrtého a pátého pokolení a oblíba jeho denně stoupá. Abyste se přesvědčili o jeho zdraví dodávající moci, objednejte si bedničku na zkoušku. Adre-sujte: Dr. P. Fahrney, 112—114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Přijmou se

MUŽI A ŽENY v tomto sousedních okresech k zastupování a oznamování, doma neb jako cestující jednatele, velko-obchodních a vychovatelských odborů dávno založeného továrního velkozávo-du. Slučně \$5.50 denně a výlohami předem placenými. Povol opětně, když nutno; placení trvalé; odporučení se vymění. Adresa: Blew Brothers & Co., Home Dept. Chicago, Ill. 87x8

Největší MASNÝ KRAM

na již. straně města vlastní krajan
Bratři Kunclové,
Halo 1244 jižní 23. ul.
Největší zásoby masa všeho druhu usenek, salámů, šunek a vůbec všeho, co v obor tento spadá.
Ceny levnější, než kdekoli jinde.
D. Hibbler & Dick Barnell
13. a Pierce ul., Omaha, Neb.
vymění s vámi nový, ručně zhotovený koňský postroj, za starý.
Navštivte nás aneb nám dopište. | Starší a větší druhy vždy na ruce. 86x8